

20XX:[nr]

Interpellation av Alexandra Mattsson Åkerström (V) om risker för diskriminering när socialtjänsten beslutar om insatser till barn
Dnr [KF/KS Kansli skriver in löpnummer här]

Diskrimineringsombudsmannen (DO) släppte 13 december 2021 en rapport om skillnader i socialtjänstens bedömning av insatser till barn som kan utgöra risker för diskriminering. Rapporten visar att socialtjänstens bedömningar skiljer sig åt mellan olika geografiska områden i landet – vad som ses som ett problem för barn i ett område ses inte som ett problem i ett annat, utan förstås relationellt. Denna relativa bedömning av allvarlighetsgrad har även påvisats i tidigare studier vilket bidrar till ökade skillnader i ett samhälle med redan växande klyftor.

Enligt DO:s rapport finns ett mönster av att särskilt pojkar med utländsk bakgrund och yngre barn inte får de insatser som barnen bedöms ha behov av, vilket beror på att vårdnadshavarna inte samtycker till insatser. I Stockholm stad har vi kunnat se liknade tendenser om att insatser inte ges utifrån behov och skillnader mellan stadsdelar. I socialtjänstensinspektörernas kvalitetsgranskning från 2021 framkommer det att i de fall som barn inte fått insatser hänvisas ofta till att samtycke från vårdnadshavare saknas. Socialtjänstinspektörerna kunde inte se att socialtjänsten bedrivit motivationsarbete för att påverka vårdnadshavarens inställning till insats där samtycke saknades. Detta är oroande då det innebär att socialtjänstens kärnuppdrag att värna om barn i behov av stöd och skydd inte fullgörs i tillräcklig grad.

Förutom att detta såklart är ett misslyckande som drabbar varje barn som inte får de insatser de har rätt till så vet vi också att det även drabbar samhället i stort när barn inte får stöd av socialtjänsten. Kaliber i P1 visade i en nationell granskning i höstas att nästan alla unga som är dömda för mord de senaste åren var sedan tidigare kända av socialtjänsten före mordet. DO:s rapport och flera tidigare utredningar visar på att just pojkar med utländsk bakgrund i socioekonomiskt utsatta områden inte får de insatser de bedöms behöva eller att deras utsatthet inte ses som lika allvarlig i den kontext de befinner sig i. Detta är ett

strukturellt problem som måste lösas. Mot bakgrund av den ökade gängkriminaliteten har också Sveriges kommuner och regioner begärt en nationell satsning på socialtjänsten.

Mot bakgrund av detta vill jag ställa följande frågor till socialborgarrådet:

1. Har staden kunskap kring hur det ser ut idag kring eventuella skillnader mellan kön, etnicitet och geografisk tillhörighet när det kommer till barn och ungas insatser i socialtjänsten? Ämnar några åtgärder vidtas med hänsyn till DO:s rapport och risker för diskriminering?
2. Anser borgarrådet att socialtjänsten har den kompetens och tid som krävs för att arbeta med motivationsarbete tillsammans med familjer för att öka graden av samtycken?
3. Planeras några särskilda insatser för att öka tilliten till socialtjänsten i områden där tilliten är låg? I tex Göteborg arbetar socialtjänsten med särskilda kulturtolkare.

Stockholm den 18 JANUARI 2022

Alexandra Mattsson Åkerström (V)